

h. 114er 25

2. B. V.

ENCOMIUM
ILLUSTRISSIMI QUONDAM DYNASTAE
DN. HEINRICI
POSTHUMI,

SENIORIS IN JUNIORE LINEA RUTHENI,
DOMINI DE PLAVIA, DOMINI DE GREIZA, CRAN-
NICHFELDA, GERA, SCHLAIZA ET LOBENSTEINIO,
HEROIS JAM TUM BEATISSIMI,
QVO ADUMBRATO,

AD

Actum Progymnasticum II X.

EUMQVE ENCOMIASTICUM,
CRAS, DEO INNUENTE, HORA II. POMERID.
HABENDUM,
ILLUSTRISSIMOS

COMITES AC DOMINOS,
JUNIORIS LINEAE RUTHENOS, DOMINOS
NOSTROS GRATIOSISSIMOS,
MAXUME VENERANDOS
DNN. INSPECTORES,

SUMMOSQVE VIROS, DOCTOS AC BONOS O-
MNES, GERÆ QUI JAM HABENT,
HUMILLIME, OBSERVANTISSIME, OFFICIOSE PER QVAM ET AMICE
INVITAT

M. JOHANNES Wender /
Illustris Ruthenici CONRECTOR.

GERÆ, Literis Wertherianis.

(X 2000 375)

Elut cæteræ omnes, sic & hæc *Ἰερόπυλος* est Da-
vidis, Regis & Prophetæ divinitus illustrati sen-
tentia, quæ sic sonat: *In memoriâ aternâ erit ju-
stus.* Per *justum* quem Rex & Vates sacratissimus
intelligit alium, nisi Hominem, qui Christi, Sospiti-
tatoris optimi, justitiam non tamen essentialem,
sed meritoriam & imputativam, quam vocant
Theologorum Filii, fide apprehendit, vitæque ju-
stitiam huic fidei justitiæ addit, hoc est, vitam justam, divinæque volun-
tatis normæ conformem, quantum quidem per humanam infirmitatem
licet, hîc agit, Deo adjuvante? Et hujusmodi justum longè dignissi-
mum esse affirmat, qui omni laudis adoreâ nullò non tempore, & ab om-
nibus quidem condecoretur. Quod ipsum respexit haud dubiè Gre-
gorius Nazianzenus ab omnibus Græcis ob singularem autoritatis suæ
excellentiâ primus post Johannem Evangelistam Theologi ac Magni
cognomine illustratus: *Prestantissimorum, inqviens, maximè memo-
res esse debemus, quorum vel sola recordatio sancta est & utilis.* Jam
quum illustrissimus DOMINUS, DN. HEINRICUS POSTHU-
MUS, JUNIORIS LINEÆ RUTHENUS, Dominus de Plaviâ, Domi-
nus de Crannichfelda, Gera, Schlaiza & Lobensteiniô, Fundator Athe-
næi nostri munificentissimus, piæ memoriæ Heros, veræ *Justorum* co-
ronæ, omnium quidem applausu jam tum fuerit insertus: cum plures
Dynastas omnium virtutum cultu superaverit, à nemine verò unquam
lit superatus: *Justi* hujus HEINRICI gloriosissima memoria, uti Phidias
effigies Minervæ scuto, nostris omnium oculis, labiis, pectoribus infixæ
meritò hæret assiduè, & æternùm hærebit, nunquam hinc eruenda. Hinc
cujus encomium nostris exhiberem in qualicunqve programmate, quò
actus encomiasticus indicandus, benevolæque Mæcenatum, Fautorum
& Amicorum audientia, ceu decet, procanda, jam nunc meditati, sem-
piterna beatissimi Dynastæ memoria hunc ipsum offerebat statim, lon-
gè abundantissimum laudis omnis argumentum. Et hoc oblatum amba-
bus, quod ajunt, amplectens illicò, tantùm HEROA non quidem expri-
mam graphicè (hoc enim à meâ in dicendò ruditate quis expectet?) ea ta-
men lineamenta ducam vilis & exiguæ facundiæ coloribus, ut ex iis fa-
cilem de Ipso conjecturam legentibus relinqvam. Pictores nimirum
imitabor, qui cum ingens Hominum congeries in tabulis scribenda ve-
nit, summa tantùm adpingunt capita, abscondunt corpora & spectanti-
bus cogitanda relinqvunt. Ut igitur jaciã tandem aleam, si verbis
Claudiani, Poëtæ nobilissimi,

--- --- *Nobilitas cunctis exordia pandit
Laudibus atq; omnes redeunt in semina vires.*

Pro-

Profectò & Gentis, & Generis, unde ortus noster RUTHENUS, claritudo ingentem gloriæ honorisqve cumulum exstruit Eidem. Quod eni nã est ad Gentem, quæ Profapiæ Ruthenicæ suos dedit natales, utut hanc vel Columnesiorum, vel Drusi Germanici esse asserenti Peckensteinio æqvè minus, ac Spangenbergius, Volaterranus & Zeilerus, assentiamur: Romanarum tamen quãdam, eamqve & vetustate, & meritis in Republicam esse illustrissimam, non turbidæ fidei nec ambiguae, sed puræ liquentisqve rem omninò habemus. Firmat hîc & informat nos ipsum Diploma Friderici II. Cæsaris, Regis Siciliæ & Solymorum, alicui Majorum in hac Familiã Illustrissimorum Dyadi die X. Maji, A. C. 1232. quàm clementissimè concessum, nec semel post deinceps ab hujus Successoribus repetitum, ex quò hæc saltem verba excerpere libet in præsentibus: *Notum facimus omnibus Christi Fidelibus, quod Nobiles Domini de Plauen, nostri & S. Rom. Imperii Advocati & tunc temporis exercitus nostri Capitanei, HEINRICUS Senior & HEINRICUS Junior, strenui Milites ex nobilissimã & antiquissimã Profapiã Romanorum veteranorum orti & progeniti sint.* Jam si illustrium Familiis auctoritatem vetustas affert, eòqve dignior unaqvæqve æstimatur, quò antiquior est, & longiori temporum tractu decus suam custodivit, certè Ruthenica vix ac ne vix quidem ulli cedit. In quàm submotas enim ætates, in quos decursa secula recurrendum est, si primum Gentis Ruthenicæ Conditorum, *Ecbertum* requiras? quot antiquissima nomina in testimonium vetustatis RUTHENI citare possunt, de quorum splendore per dignitates illatò si dicere vellem, de Advocatis & Tutoribus Imperii Romani, de hujus Cancellariis, Consiliariis, Judicibus, Ducibus bellicis, Borussiae Gubernatoribus, Misniae Burggraviis & Principibus, quàm Principalem dignitatem Imperator, Sigismundus An. 1426. ipsis contulit, Albertus II. verò, Maximilianus I. Carolus V. & Ferdinandus I. confirmârunt clementissimè, mihi foret dicendum? Ex tam vetustã & augustã, tam numerosã & gloriosã Familiã natus est HEINRICUS, RUTHENUS, Dynasta æternum celebrandus, & quidem A. C. cl. l. LXXII, die X. Junii, horã II. pomeridianã. Patrem habuit HEINRICUM, Jun. Lineæ RUTHENUM, Dominum de Plavven, &c. trium Filiarum & unici hujus Filii Genitorem, Natum Patris HEINRICI, *innocentissimus & pacificus* quã audiit, æmulum reverã, Dynastam imprimis pium, munificentissimumqve tunc temporis Exulum & exagitorum maximè Sacerdotum Obadium. Edidit autem hoc cœleste pignus DOROTHEA, ex illustri domò SOLMENSIS COMES, omnigenis matronalium virtutum decoramentis maximè conspicua, quodqve memoratu oppidò dignum, à paulò antè, postridiè scilicet nonas Aprilis defunctò Beatò Coniuge relicta proh dolor! Vidua. Quò majoribus autem periculis in uterò Matris mœstissimæ,

maturò quippe Mariti obitu propemodùm exanimatæ, quin & ad arcam
quam ingentem graviter post offendentis, exposita Proles hæc mascula;
quantò ardentioribus subditorum votis, precibus & desiderijs expetita,
tantò majori plausu, gaudiò & gratiarum actione excepta, HEINRICI-
quæ Posthumi nomine insignita. Scilicet *exitum invenire in rebus du-
biis Deo est proprium*, loquente Philone sapientissimò, & quicquid am-
plificandæ suæ gloriæ certissimum fore organon multò antè prævidet
Omniscii bonitas, mirandum in modum tuetur, & omni hominum opi-
nionè amplius, tandem tempori educit. Supersedeo autem hîc comme-
morare Præcelsi nostri HEROIS lineæ cùm Paternæ, tùm Maternæ Ma-
jores, quorum res bellò juxtim ac pace inclutæ non ab exiguò eloquen-
tiæ officiò mutuantur laudem, quippe in æternitatis theatrò gloriam
jam tùm assecutæ. Nequæ etiam, quæ summum istud Decus suum & præ-
sidium suò excepit gremiò, exceptumquæ complexa fravissimè, arcem, O-
stersteinium, à Gerâ, urbe conterminâ Elystro, flumine distinctam, amœ-
nissimo, eòquæ loco insigni in monte sitam, antiquam RUTHENORUM
sedem, operosius hæc prædicabo. Plus enim decoris & claritatis hæc à tam
grandi Numinis Deposito, quod primum fuit osculata, nostrò scilicet
RUTHENO, quam Hic ab istâ percipit reverà, quæ vera demum summo-
rum Virorum laus existimatur. Umbra enim est, bulla, & si quid vanum
magis, omnis patriæ amplitudo, nisi virtutum splendore velut enitescat.
Ad illum igitur ipsum nunc propius accedam, & maturentis paulu-
lùm ætatis laudes non decantandas, ceu decet, sumam, sed levi modò
brachiò attingam. Egregiam videlicet indolem ex valdè etiam puero
cum effulgere cerneret Mater illustrissima, nec minus Tutores quam
maximè providi, & ex his præcipuè Præcelsus Avunculus, OTTO, Comes
de SOLMS, id unicè dederunt operam, ut nobilissima imprimis, virtus,
pietas, ars & sapientia tenello adhuc instillarentur uberrimè, ac in inti-
mum veluti pectus depangerentur. Non enim ignorabant, plurimum,
quin omne momentum in bonâ educatione fidei quæ juvenum institu-
tione situm esse. Hinc vix septennem piis non minus, ac doctis morum
Magistris & Informatoribus tradiderunt maturè, à quibus primùm o-
mnium in veræ pietatis ac religionis capitibus ad eò fuit fundatus, post
optimarum artium ac virtutum cognitione omni curâ studioquæ sic im-
butus, ut celeberrimum propter Salam Athenæum adire, visus fuerit
multò dignissimus. Hic cum per annum, & quod excurrit, nec minori
cum laude, quam fructu commoratus esset Noster, luculentissimum o-
ptimi Juventutis Principis exemplar, ingens Argentoratensis Academiæ
celebritas, quam præter alia septem Principum, ac triginta duorum Co-
mitum & Baronum Juniorum præsentia tùm dabat, virtute plus quam
magnetica ad se istû pertraxit, Huc cum A. O. R. cl. 15. LXXXV. perventû,
quam-

quantus virtuti HEROIS nostri, in quò excurreret, cœterosq; suos divi-
ni ortus Commilites n̄ antecelleret Hercules, æqvaret tamen, campus
aperiebatur? Qvis verò h̄c vibrare hastam, stringere gladium, inferre
aut declinare ictum, expeditè insilire eqvum, sedere decorè, hunc tem-
perare, agilitatem vigoremq; corporis ostendere & constantiam undiq;
probare invictam Nostrò cupidius discebat? Qvis rectius dein ipsò eadē
noverat? Quantum flexanimæ isti Regina, eloquentiæ datum ferè per tri-
ennium, quantosq; in hujus studiò maximè industriò fecerit profectus,
me quoq; tacente, loqvantur illustria verè Orationum à Nostrò Argen-
torati publicè habitatum specimina, quæ Junius, eloquentiæ ibidem Pro-
fessor famigeratissimus, cum erudito Orbe æq;, ac alias dudum commu-
nicavit. Qvod si verò nobis cum Gente Amazonum in corporum maje-
state veneratio est, magnorumqve operum non alios putamus capaces,
quàm quos eximiâ specie donare natura est dignata; RUTHENO nostro
non parùm laudis ac venerationis vel hinc debetur. Contigerat enim
Nostrò non Tydei vel Cononis, sed Ajacis, vel ea certè statura, quam, teste
Stagiritâ, nonnulli Æthiopum, nec minus, referente Strabone, Insulæ,
Meroes incolæ in iis requirebant, ad quos summa rerum erat deferenda.
Membrorum compages ad exercitia, quæ illustri persona digna, erat sin-
gulariter apta; humorum ad sanitatem in senium usq; bonam bona erat
temperatura. Summatim ut dicam, quæ Plinius II., Atticus Orator in Pa-
negyrico de Trajano, Imperatore laudatissimo laudat: *jam, inqvies, fir-
mitas, jam proceritas corporis, jam honor capitis & dignitas oris nonne lon-
gè latèq; Principem ostentant?* ea ad HEINRICUM Posthumum nostrum
oppidò quadrant. Ut verò pulchrum hospitium Hospitis non indecori, sed
elegantis, qui multò reddit pulchrius, haut rarò est indicium: Sic bona
quoq; corporis constitutio, quâ togatus HEROS noster gavifus, animi
quoq; vigorem, faciei decor ac elegantia ingenii quoq; pulchritudinem,
membrorum alacritas alacres itidem sensus & penetrantissimam inge-
nii vim arguerunt haud inevidenter. Errare quidem visus fuit Senecæ,
laudatissimo inter omnes veteres Scriptores & virtutis studio penè Chri-
stiano, Vates iste Mantuanus, Virgilius, canens ita: *Gratior est pulchro
veniens è corpore virtus.* Ast illustrissimus RUTHENUS noster verita-
tem hujus, si quis unquam, suò ipsius exemplò egregiè comprobavit. Quâ
enim cum amœnitate, quâ gratiâ & decore præcipuæ illæ virtutes, quas
tùm Scriptura S., tum saniorum Philosophorum Schola bonò in Dynastâ
requirit, ex ornatissimo Nostrî corpore resplenduerunt? Agmen inter has
meritò ducit pietas, quæ, ut singulare Principis ornamentum, sic omni-
um virtutum basis seu fundamentum, animum RUTHENI nostri non
hospitium, sed fixam sibi sedem elegerat. Clarissimis pignoribus loqui-
tur hoc utramqve piissimî HEROIS Symbolum nummo ejus exseqviali-

utrin-

utrinque impressum, peculiari programme jam tum explicatum. Testis hic generalis illa Ecclesiarum, quæ per Ditionem Ruthenicam tunc haud parum turbata, visitatio non sine præviâ, piâ graviqve deliberatione instituta, quâ rem sacram incredibili sapientiâ certos in ordines redegit. Testis est nostra Ruthenica Confessio, Scriptum cordatissimum, quam, ringente, multumqve oblatrante Satanâ, non sine magnô labore sumtibusq; denuò procudendam iste curavit. Hic etiam loquantur tot templa, quæ pius Noster JOSAPHAT vetustate labefactata, nitore restituit, angustiora laxavit, è fundamentis nova eduxit! Maximè verò omnium surgat hoc ipsum illustre Gymnasium, pietatis sedes, artium linguarumq; officina, virtutum domicilium, quod incomparabilis ferè nostri RUTHENI pietas, & anno quidem præcipitantis hujus seculi octavo condidit, tot proventibus auxit, tot beneficiis cumulavit, tot ornamentis decoravit. Te quoqve compello, Ædes Schleizæ, urbis Ruthenicæ, à monte, ubi sita, quæ ducis nomen, quondam Deiparæ Mariæ sacra, Zeilero hinc Mons divæ Virginis adpellata & pulchritudine reliqua Variscia templa longissimè exsuperans. Parva antehac & angusta quod amplior & angustior, antiqva quondam quod prorsus nova, non adeò conspicua quod tam egregiè ornata paulò post conspicerer, id verò, inquis, mihi præstitit eximiâ pietate ardentissimôqve suo pro religione zelo THEODOSIUS iste RUTHENICUS. Taceo cætera, quæ pientissimus Dynasta summâ curâ sumtuqve liberalissimò crexit, crecta ornavit, ornata singulari amore complexus est & fovit. Nempe statim pietati munificentia comes individua se adjungebat, ut omninò se satis pium non putaret Noster, nisi munificus quoq; & magnificus existeret. Hinc & orta omnium, qui vel Ecclesiæ, vel Scholæ præerant, liberalissima sustentatio, hinc nata subsidia & eleemosynæ, quas numerò non exiguò Hominiibus probatæ tamen, quæq; tunc temporum cœperat esse iniquitas, acerbiùs exagitatae pietatis, cum exiliò, cum paupertate conflictantibus erogavit. Neq; ærario suo ex his largitionibus sacris ullum metuebat damnum, certissimè cum Theodosiò Magnò, Imperatore persuasus, nunquam defuturam Fisco suo pecuniam, quamdiu Ecclesiarum Scholarumq; Doctores, & Homines egeni ex eò sustentarentur. Silentio premo convivia, quorum sex nuptiæ illustres partim suæ ipsius, partim Filiarum quatuor, decem septem exoptata Prolis illustrissimæ Genethlia, novem tot suorum funera jubebant adparare. Nec commemoro adparatus supra sexaginta sex nuptiales, & triginta exsequiales, tum nobili loco natis, tum Ministris quibusdam Aulae aliis, nec sine ingenti sumtu magnificè factos. Prudentiam, quæ, ut Hieroglyphica Veterum Philosophia docet, oculus est in mucrone gladii & Sceptri Regii apice, Dynasta desideratissimus conspicuam certè fecit prudentissimâ rerum & actionum omnium, imprimis Aulae, Curia, totiusqve Ecclesiastici non minùs, quàm

Po-

Politici Status dispositione, sagacissimò de futuris eventibus auguriò,
sapientissimò de negotiis gravibus suscipiendis & conficiendis judiciò.
Tacitus mecum veneror juxtim & admiror magis, quàm non satis, ut de-
cet, ex orno verbis justitiam, firmam boni Imperii columnam, imò ani-
mam, clementiam, potentissimam in Principe dotem, fortitudinem vir-
tutesq; alias, quarum templum, ad motus tunc ad Aulam Ruthenicam,
non aulam eam, RUTHENUMqve non Hominem, sed Deum esse cre-
debat. Scilicet ut, simul formosum os luna protulit cœlò, simul stellarum
chorus incedit unà: Similiter pietatem comitatus, virtutum splendidis-
simus sequitur & ministerii instar præstò est Dominæ atq; perpetuò hæret.
Nec, quàm pietas annexâ sibi habet, ingens utilitas unquam à Nostrò fuit
desiderata, sed potius eventu certissimò comprobabatur hîc effatum
istud Davidis: *Beatus Vir, qui timet Dominum, gloria & divitiæ in domò
ejus.* Quanto enim honori vergit pientissimo Dynastæ nostro, quod Dei
vices quoq; his in terris, RUTHENICIS puta, gesserit, ita quidem, ut o-
mnium, qui parebant, amorem in se derivârit, famamqve virtute & me-
ritis longè latèqve propagârit? Quantum gloriæ hîc accessisse ipsi vide-
mus, dum non Baronibus tantùm, Comitibus, Principibus ac Electoria-
bus Serenissimis, Palatino scilicet, Friderico, & Saxonis, Christiano II.
ac Johanni Georgio I., potentissimo insuper Daniæ Regi, Christiano IV.
quin ipsis etiam augustissimis Cæsaribus, quos debitâ pietate coluit
semper & veneratus constanter est, gratus omninò fuit & acceptus?
Quò factum, ut non à Rudolphò tantùm II, sed & Matthiâ ac Ferdinan-
dò II. gloriosissimæ memoriæ Imperatoribus, Consiliariorum in nume-
rum fuerit adscitus, nec semel Celsissimorum Saxon. Electorum, sed &
Cæsar. Majestatis nomine, gravissimas legationes satis feliciter obierit.
Quid dicam de utròqve sat honorificò Conjugiò, quorum alterum cum
Illustrissima DN. MAGDALENA, ex incluto Comitum de Hohenloh &
Langenburg &c. Stemmata oriundâ, alterum cum Illustriss. itidem DN.
MAGDALENA, præcelsâ Comitum Schwarzburgensium Rudolpho-
politanz Lineæ Stirpe progenitâ contraxit, utqve ex priori Filiam, sic ex
posteriori septem & decem Filios, quibus *Viris Principibus nullum ma-
jus præsidium*, effatò Taciti, *contingere potest*, ex votò suscepit. Πολυ-
τεχνία hâc, quæ magnum Dei & naturæ beneficium, impensè delectaba-
tur Noster, magis tamen εὐτεχνία, tribus ex Filiabus, unâ quidem illustri
perquam DN. CHRISTIANO SCHENCKEN, L. Baroni de Tautenberg,
cæteris verò Duabus Pari Comitum de Mansfeld illustriss. elocatis Ne-
potes & Neptes cernere plures oppidò gaudebat, non infelicior Avus,
quàm Pater. Quantam quoqve in lætitiâ dabatur, quatuor Filios præ-
claros sui æmulos, HEINRICUM scil. II, III, IX. & X. amplecti, firmissi-
maq; tum Generis præcelsi, tum Provinciæ culmina pariter ac co-

lumina relinquare, divinâ bonitate cum contingeret? In his ut se, & cum
extinctus esset, cum Deo victurum sperabat: sic & in tribus adhuc NEPO-
TIBUS, undecim verò PRONEPOTIBUS præcellis superstes est, ut sub in-
sangvine, inq; suâ, utinam æternò flore conjunctâ imperat POSTERITA-
TE! Nec verò aiterum, quò Hieropsaltes domum verè pii dicit esse insi-
gnem præter gloriam, divitiæ nimirum & opes defuerunt Nostro, quod
verbosius adducerem, nisi, ut olim Apelles partem Veneris, sic ego, justis
exclusus spatiis, inchoata relinquare cogerer quàm plurima. Quod si tan-
dem provecta ætas, & placidus facilisq; exitus non minimam beatitudi-
nem conferre putantur, non est certè, quod Dynastâ nostrum raræ felici-
tatis exemplis excludamus, quippe qui annum ætatis 63., Olimaætericum
magnum vulgò dictum, egressus placidè in Dominò exspiravit. Sunt qui-
dem in ipsa illustriss. illustrissimorum Ruthenorum gente gloriaq; &
meritis decantatissimâ, quibus insignia vel naturæ, vel fortunæ bona
non extinguendum nominis decus pepererunt, quin ipsa quoq; præ-
clara vel *Probi*, vel *Divitis*, vel *Longi*, vel *Strenui*, vel *Oratoris*, vel *Pa-*
cifici dederunt cognomina. Utut verò hi aliiq; plures veniant cum No-
strò in societatem gloriæ, quam nactus est, immortalem, ita tamen ve-
niunt, ut Nostro, qui meritis omnes supergressus est, priores atq; am-
pliores partes ultrò concedant. Itaq; ut paucis multa complectar &
verbò quasi dicam, verè affirmare possumus, naturam suas vires, pruden-
tiam suas artes, fortunam suas opes, veriùs Deum Opt. Max. bona mo-
dò non omnia ultrò indulgisse HEINRICO Posthumo, HEROI nullâ
unquam ætate silendo & ob exempla virtutum maxima, quæ dedit, sine
summis laudibus nunquam commemorando. Ignosces verò, illustrissi-
me DYNASTA, qui inter Cœlites jam tum triumphas, si imparem sty-
lum tuæ magnitudini hætenus submissi. Certè quod si ex ungue leo, si
ex pollice Gigas, si ex umbrâ corpus cognosci potest, fortè aliquam hîc
tui umbram adumbravi, feciq; non quod volui, sed quod potui, nostris
potissimum Encomiastis hæc etiam vice præiturus. Sunt autem isti à *Pro-*
logò simul & *Epilogò*, Lebrecht TOBIA Heublern/ *Pœnicâ-Misnico*, MI-
CHAEL Gattermann/ *Planiziò-Misnicus*, JOHANNES Nost/ *Geranus*,
JOH. FRIDERICUS Fischer/ *Geranus*, IMMANUEL Lehmann/ *Anna-*
bergâ-Misnicus, JOH. FRIDERICUS Allich/ *Schlettâ-Misnicus*, & I. for-
titudinis quidem laudibus ab HEUBLERO nostrò decantatis, exem-
plum hujus ACHILLEM, II. JULIUM CÆSAREM, III. STARCHA-
TERUM GOTHUM, IV. BOGISLAUM POMERANIÆ Ducem, V.
DAVIDEM, quantum quisq; potest, præ cæteris extollet. Singuli ve-
stram, PATRONI, FAUTORES & AMICI eò, quò decet, modò æter-
nùm observandi, colendi, præsentiam benevolamq; audientiam me-
cum *ως εντενεις ατα* precantur, ingrati nunquam futuri. P.P. GERÆ,
ad d. XXII. Augusti, A. O. R. cto lcc XCIII.

1077

M.C.

h. 114³⁵

ENCCO
ILLUSTRISSIMI QU
DN. HI
POST

SENIORIS IN JUNIO
DOMINI DE PLAVIA, D
NICHFELDA, GERA, SC
HEROIS JAM S
QVO A

Actum Progyr

EUMQVE EN

CRAS, DEO ANNUE

HAB

ILLUS

COMITES A

JUNIORIS LINEÆ I

NOSTROS C

MAXUME

DNN. INS

SUMMOSQVE VIROS

MNES, GERÆ

HUMILLIME, OBSERVANTISSI

IN

M. JOHA

Illustris Ruther

GERÆ, I

(X 2000 395)

